

[Inger Gautier Schmit.]

naturlige og hjertelige Forhold mellem de enkelte Værgeraad og de forskellige Opdragelseshjem.

Jeg forstaaer godt, at Tanken er, saa vidt gørligt, at fordele Børnene paa de rigtige Opdragelseshjem. Men derved vil let enkelte Hjem faa Præg af, at det er de daarligste Børn, som anbringes dér, og dette vil jeg ikke finde heldigt for den Opdragelse og det Arbejde, her skulde finde Sted.

Jeg vil derfor i høj Grad ønske, at man bliver ved den nuværende Ordning, saaledes at det staaer Værgeraadene frit at søge Raad og Vejledning hos Overinspektøren, naar man er ukendt med Forholdene og ikke er klar over, hvor man skal anbringe et Barn, men bibeholder Myndigheden for de Værgeraad, der ønsker selv at træffe Afgørelse. Disse Udtalelser gælder selvfølgelig ikke Statshjemmene, hvor jeg ved, at Overinspektøren har Ret til at indstille.

Den højtærede Minister har ved denne Bestemmelse brudt, synes jeg, med sin tidligere Opfattelse, at først naar Værgeraadene faar det fulde Ansvar for Forsorgens Gennemførelse, vil der kunne tilvejebringes den fornødne Selvstændighed hos disse.

Naar man gennemlæser Børneværnsudvalgets lille Betænkning, Bilag 3 a, som jo har bistaaet Ministeren under Udarbejdelsen, finder man ganske vist ikke nogen udtalt Kritik af Ophævelsen af Værgeraadene og Overdragelsen af deres Opgaver til det sociale Udvalg, men mellem Linierne kan der nu nok læses en Del. Udvalget har jo arbejdet med bundet Mandat, idet Ministeren har givet det den bestemte Opgave at henlægge Udøvelsen af al offentlig Børneværn til samme Myndighed indenfor hver Kommune, det af Kommunalbestyrelsen nedsatte sociale Udvalg.

Børneværnsudvalget, som altsaa har arbejdet med bundet Mandat, har derfor ikke villet redegøre for sine Synspunkter med Hensyn til, om det var hensigtsmæssigt at opgive den gældende, siden 1905 fulgte Ordning, men har udtalt som sin absolutte Forudsætning for den nye Ordning, at der bør tillægges det sociale Udvalg en fuldstændig uafhængig Stilling og ligeledes, at ukvalificerede Medlemmer af det sociale Udvalg maatte kunne blive fjernet. En saadan Udtalelse røber ikke, synes jeg, nogen større Begejstring for Tanken, og jeg kan ikke tænke mig, at Børneværnsudvalget ved den af Ministeren trufne Ordning er fuldt tilfredsstillet, da det sociale Udvalg jo ikke har en fuldstændig uafhængig Stilling, og

da der slet ikke aabnes Udvej for, at ukvalificerede Medlemmer kan fjernes fra Udvalget.

Den af den højtærede Minister foreskrevne Enhed er da ogsaa brudt af den højtærede Minister selv, idet Københavns Værgeraad har optraadt; om jeg saa maa sige, saa mægtigt og eneældigt, at Ministeren har maattet bøje sig og har maattet give det den Særstilling, som det faar i Lovforslaget.

Det har i og for sig min Sympati, at der findes en vis Forbindelse mellem Børnenaævnet og den bevilgende Myndighed, og jeg er villig til at støtte Ministeren, hvor hans Bestræbelser gaar ud paa, at Børnenaævnets økonomiske Dispositioner i højere Grad, end Tilfældet er, træffes i Overensstemmelse med den kommunale Myndighed. Jeg ønsker i hvert Tilfælde ingenlunde at gaa den Vej at give Værgeraadet Adgang til paa egen Haand at anvise større Pengemidler, end Tilfældet er i Øjeblikket, uden efter Samraad med Kommunalbestyrelsen, idet jeg finder det rigtigt, at der i hver Kommune kun bør være een bevilgende Myndighed; men herfor kan Selvstændigheden paa andre Omraader dog godt fuldt ud bevares.

Med Hensyn til Børnetilsynet, som efter Ministerens Forslag skulde omfatte alle de Børn, med hvem der nu føres Tilsyn af Fattigudvalg, Kommunalbestyrelse, Sundhedsstyrelse og Værgeraad, føler jeg mig i og for sig principielt tiltalt af en større Forenkling og Enhed end den, vi har i Øjeblikket. Men noget andet er, om det vil være muligt for det sociale Udvalg at bestride et saa enormt Børnetilsyn.

Det samlede Antal Børn, med hvilket der har været ført Tilsyn efter Loven af 1923, var i 1924 31 000 Børn, i 1928 37 676, heraf 33 000 Børn fødte udenfor Ægteskab. Naar saa hertil kommer Tilsyn med Fattiglovens Børn og eventuelt andre Grupper, som Forslaget giver Anvisning paa, vil det medføre et overordentlig stort Arbejde og kræve et meget stort Personale, som man absolut mange Steder vil blive nødt til at lønne, hvis Tilsynet skal være effektivt. Og det tilstræbes jo i høj Grad af Ministeren, thi Overinspektøren faar en udvidet Pligt til at føre Tilsyn med, at Tilsynet passer sit Arbejde, og der staaer i Lovforslaget, at Overinspektøren skal have et passende Antal Inspektører til sin Hjælp og Raadighed; alene en saa udflydende Bestemmelse kan betyde Anvendelsen af en større Stab af Medarbejdere.

Med Hensyn til Underholdsbidrag, ud-